

Dalszą część operacji wykonano na zwierzęciu stojącym celem uniknięcia niebezpieczeństwa duszności przy otwarciu jamy opłucnowej (odma i ucisk wywierany na płuco przez przemieszczone śródpiersie). Przecięto pionowo opłucną i worek osierdziowy, z którego przy tym wylało się ca 2 l mętnego, o zabarwieniu mlecznym i gnilnym zapachu płynu (*pericarditis fibrino-purulenta*). Następnie przez włożenie dłoni do jamy worka osierdziowego usunięto z niego mechanicznie złoży włóknika oraz rozdzielono zrosty łączące nasierdzie z osierdziem. W trakcie tej czynności wylała się reszta płynu zamkniętego w jamach utworzonych przez zrosty. W okolicy wierzchołka serca od strony przepony napotkano mocny zrost łączący oba listki osierdzia. Ciało obcego w worku osierdziowym nie stwierdzono. Jamę osierdzia przepłukano roztworem Rivanolu 1:1000 o temperaturze ciała. Worek osierdziowy zaszyto szwem ciągłym. Na opłucną i mięśnie nałożono pojedyncze szwy materacowe z catgut i ranę powleczone maścią chlorocyklinową. Skórę zeszyto pojedynczymi szwami węzełkowymi z jedwabiu. Po 2 godzinach po operacji tętno obniżyło się do 80/min.

Przez 5 kolejnych dni po operacji stosowano po 2100 tys. j. penicyliny. W trzecim dniu po zabiegu operacyjnym zaobserwowano ustępowanie obrzęku z okolicy przedpiersia i poprawę stanu ogólnego zwierzęcia. Po 22 dniach przypadek został wyleczony.

Adres autora: lek. wet. Lech Szmagał, Dobrzany, ul. Świerczewskiego 29, pow. Stargard Szczeciński.

JAN BUDZYŃSKI

Piątek

PRZYPADEK WYDOBYCIA IGŁY Z SERCA U KROWY METODĄ BASTINA

Wezwany przed kilkoma laty do chorej krowy w zagrodzie S. G. w Krzyszkowicach, stwierdziłem podejrzenie o urazowe zapalenie osierdzia. Krowa lat 8, rasy c. b., tętno ok. 100/min., odde-

chów 35, temp. 39,2°, osłabienie apetytu, przekrwienie spojówek oraz rozległy, ciastowaty, zastoinowy obrzęk podbrzusza. Klatka piersiowa w 1/3 części dolnej lewej strony, od 4—7 przestrzeni międzyżebrowej, wrażliwa na ucisk i opukiwanie. Stłumienie sercowe powiększone z zanikiem trójkąta Diernhoffer'a. Ponieważ podobne obrzęki podbrzusza spotykano w okolicy wyrostka mieczykowatego lub otworu pępowinowego, udawało się czasem wydobywać ostre ciała jak: igła, gwóźdź czy drut, postanowiono zrobić kilka próbnych cięć skóry celem przeszukania podskórza. Nie udało się jednak wyczuć ciała obcego ani złamanego żebra.

Następnego dnia dowiedziano się, że krowa zaczęła lepiej jeść. Po wysunięciu lewej przedniej kończyny do przodu, uciskiem palca w okolicy guza łokciowego, na klatce piersiowej wyczułem obrzęk ciastowaty. W tym miejscu, sąsiadującym z sercem, zrobiono cięcie próbne i w podskórzu dostrzeżono czarną plamę. Nacięto głębiej i w międzyżebrowu wyczułem drgający, ostry koniec igły „groszówki”.

W obawie, że przy wydobywaniu igły może się złamać, wykonano torakotomię przez nacięcie V przestrzeni międzyżebrowej, na wysokości wierzchołka sercowego. Po rozchyleniu obu żeber i odseparowaniu igły nożem główkowym, wygiętym zaciskaczem Kochera wydostałem igłę, która miała ok. 8 cm długości i złamane uszko. Po palcu wskazującym wprowadzono kateter mleczny do jamy osierdziowej, z której upuszczono ok. 2 litrów ropno-posokowatego, cuchnącego płynu. Następnie do kateteru dołączono strzykawkę, aby wprowadzić do worka osierdziowego 1 g streptomycyny i 500.000 j. maści penicylinowej. W ciągu następnych dni podawano polisulfamid, Tra Digitalis, witaminę C, środki moczopędne i jodek potasu.

Rana po torakotomii zagoiła się bardzo szybko, obrzęki cofnęły się, wróciła laktacja. Krowa została uratowana.

Adres autora: lek. wet. Jan Budzyński, Piątek, pow. Łęczyca, PZLZ.

ZAGADNIENIA SPOŁECZNO-ZAWODOWE

WŁADYSŁAW LUTYŃSKI

Warszawa

Przepisy prawne interesujące służbę weterynaryjną ogłoszone w 1967 r.

I. Przepisy z zakresu zwalczania chorób zwierzęcych.

1. Zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 28.VIII.1967 r. w sprawie ustalenia obszaru, na którym w 1968 r. prowadzi się powszechne badanie bydła na gruźlicę we wszelkich jej postaciach (Mon. Pol. Nr 49, poz. 246) zostało ustalone, że badanie to w 1968 r. będzie prowadzone na obszarze miast Warszawy, Krakowa i Łodzi oraz województw: białostockiego, bydgoskiego, gdańskiego, katowickiego, kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego, łódzkiego, olsztyńskiego, opolskiego, rzeszowskiego i warszawskiego oraz powiatu wrzesińskiego województwa poznańskiego. Natomiast w komunikacie Ministra Rolnictwa z dnia 20.II.1967 r. w sprawie uznania województwa kieleckiego za obszar wolny od gruźlicy bydła (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 2, poz. 18) zostało podane, że obszar tego województwa uznano za wolny od gruźlicy bydła od dnia 1 stycznia 1967 r.

2. W wydanej w związku z zarządzeniem Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa z dnia

24.IV.1964 r. w sprawie współpracy organów i jednostek organizacyjnych resortów zdrowia i opieki społecznej oraz rolnictwa w zakresie zwalczania niektórych chorób zakaźnych — instrukcji Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa z dnia 3.X.1967 r. w sprawie zapobiegania wściekliznie u ludzi (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 22, poz. oraz Dz. Urz. Min. Zdr. i Opieki Społ. Nr 22, poz. 94) zostały m. in. ustalone:

1) definicja osoby podejrzanej o zakażenie wścieklizną,

2) postępowanie ze zwierzęciem, które stało się przyczyną uznania człowieka za podejrzanego o zakażenie wścieklizną,

3) obowiązki powiatowych lekarzy weterynarii w zakresie zwalczania wścieklizny u ludzi,

4) zasady wzajemnego informowania się powiatowych lekarzy weterynarii i powiatowych inspektorów sanitarnych w zakresie walki z wścieklizną,

5) postępowanie z człowiekiem, który został uznany podejrzanym o zakażenie wścieklizną (m. in. postępo-